ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଡିସେମ୍ବର 13, 1994

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ଖଣିଜଦ୍ରବ୍ୟ ରିହାତି ନିୟମ, 1960: ନିୟମ 24,54 ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା । ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି ପତ୍ର -ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଆବେଦନ-ବାର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇନାହିଁ -ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ-ପୁନରୀକ୍ଷଣ - କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା -100 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ -ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପାଳନ ହୋଇନାହିଁ -କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନଃ ନୀରିକ୍ଷଣ- ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

ଦଖଲ ମିଆଦି ଅନୁମତି -ଯେଉଁଠାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଖଣି ଚୁକ୍ତିକୁ ଅନୁମତି ଦେବାପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତି ସେଠାରେ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟର ରହିଛି ।

ଲୁହାପଥର ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ନିୟମ 24 ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବିବେଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ତାରିଖ ଠାରୁ 100 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ ଉପରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଦାଖଲ କରି କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ 100 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ ହୋଇନଥିବାରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହାର ତା 10.5.78 ରିଖର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତାଙ୍କୁ ଖଣି ଚୁକ୍ତିର ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ କାରଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନିବାକୁ

ବାଧ୍ୟ, ଯେହେତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଉଚ୍ଚତର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି | ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ: **1.** ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, **1960** ର ନିୟମ **54** ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଥରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପରେ, ନିୟମ **24** ଅଧୀନରେ ଯାହାକୁ ନିୟମ **54** ସହିତ ପଢାଯାଏ, ସମାନ ବିବେଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସମ୍ପର୍କରେ ପୁନର୍ବାର ସମାନ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କୌଣସି ଆଦେଶ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏହା ନିୟମ **54** ର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ବ୍ୟତିରେକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା *ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବ* ନାହିଁ ।

2. ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, **1960**ର ନିୟମ **54**ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ଯଦି ଖଣିର ଚୁକ୍ତି *ଅନୁମତି ପତ୍ର* ଆଦେଶ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବେଦନ ନିୟମ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ **24**ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧିରେ ସମାଧାନ ନହୁଏ, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ତାରିଖରେ ଅନୁଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଆଦେଶ ଦେଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଏହି ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯଦି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ନହୁଏ, ତେବେ ଖଣିଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ତାରିଖ ଠାରୁ **12** ମାସ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଯଦି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।

3. ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିବାର କ୍ଷମତା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ **100** ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏହି ଅବଧି ନିୟମ **54**ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧୀନରେ ନାହିଁ । ଏହି ଅବଧି ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିନାହାନ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏପରି କୌଣସି ବିବେଚିତ ଆଦେଶ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରୁ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, **1960** ର ନିୟମ **54** ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ହେବ । ନିୟମ **54**ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପୁନିରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବିଫଳତା ନିୟମ **54** ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ, ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିବେଚନା କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ନୂତନ ଆଦେଶ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ପୁନାରୀକ୍ଷଣରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ |

4. ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଏକ ପ୍ରାଧିକରଣ ନୁହେଁ, ଯାହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଉଚ୍ଚତର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉକ୍ତ ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ମାଲିକ ।

ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ସପକ୍ଷରେ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି ।

ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଟାଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଆଲୟସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1992] ସୁପ୍ଲିମେଣ୍ଟ ଭାବେ **1 ଏସ୍. ସି. ସି.** *91 ଏବଂ ଧରମଚାନ୍ଦ ଜୈନ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ,* [1976] **4 ଏସ୍. ସି. ସି. 427, ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 9160/1994

ତା 18.8.88 ରିଖରେ ଓ.ଜେ.ସି. ସଂଖ୍ୟା 717/1979 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. କେ. ମେହେଟ୍ଟା।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏଲ୍. ବର୍ମା, ଏନ୍. ଏନ୍. ଗୋସ୍ୱାମୀ, ଏସ୍. କେ. ସେଠୀ, ଏ. କେ. ଶର୍ମା, ଆର୍. ଡି. ଉପାଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ଡବ୍ଲୁ. ଏ. କାଦରୀ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି **ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହରଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର ଅନୁରୋଧରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ 10 ମଇ 1978 ମସିହାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2/229/77-ଏମଭି ରେ ନିଆ ଯାଇଥିବା ନିଷ୍ପତିକୁ ଅଗ୍ରହଣୀୟ ଥିଲା ବୋଲି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆବେଦନକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟମାନ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:--

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏହାର ଆଞ୍ଚଳିକ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ମାଲିକ । ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ (ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବିକାଶ) ଅଧିନିୟମ, 1957 ଏବଂ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଜ୍ଞା ପତ୍ର ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ | ରାଜ୍ୟର କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ଚମ୍ପୁଆ ଉପଖଣ୍ଡ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଲଦା ଗ୍ରାମରେ 830 ଏକର ଜମିରେ ମାଙ୍ଗାନିଜ ପଥର ପାଇଁ ଖଣି ଚୁକ୍ତିକୁ ଜଣେ ମେସର୍ସ ସେରାଜୁଦ୍ଦିନ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀକୁ ତା 3.12.1957 ରିଖରୁ 20 ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ପରାବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତା 2.6.1962 ରିଖରେ ଉପୋରୋକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଁ ସହ ସମାପନ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ମେସର୍ସ ଶିରାଜୁଦ୍ଦୀନ ଏବଂ ତାଙ୍କ କମ୍ପାନୀ ନାମରେ ନିଷ୍ପାଦନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଉଭୟ ଚୁକ୍ତି ଗୁଡିକ ସବୁ ତା 3.12.1977 ରିଖରେ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଥିଲା, ଏହି ତାରିଖରେ ପ୍ରାଥମିକ ଚୁକ୍ତି ମଧ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଥିଲା । ଚୁକ୍ତି ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ମେସର୍ସ ସିରାଜୁଦ୍ଦିନ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ମାଙ୍ଗାନିଜ୍ ପଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଏହାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 26.11.1974 ମସିହାରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 30 ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଲୁହାପଥର ଚୁକ୍ତିର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ମେସର୍ସ

ସିରାଜୁଦ୍ଦିନ ଆଣ୍ଡ କମ୍ପାନୀ 25.11.1976 ମସିହାରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଏହି ନବୀକରଣ ଆବେଦନକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର 5.7.1979 ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, କାରଣ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସେମାନଙ୍କର 25.5.1979ମସିହାର ଆଦେଶରେ ଏହି ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦନ ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ମେସର୍ସ ସିରାଜୁଦ୍ଦିନ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ମାଙ୍ଗାନିଜ ପଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ରକୁ ସମର୍ପଣ କରିବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟର କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ଚମ୍ପୁଆ ଉପଖଣ୍ଡର ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମ ବଲଦାରେ 60.70 ହେକ୍ଟର ବ୍ୟାପ୍ତ ଉକ୍ତ ଖଣି କ୍ଷେତ୍ରର ପୁନଃ ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ 15.11.1975 ମସିହାରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଜାରି କରିଛନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ 25.1.1976 ମସିହାରେ ମାଙ୍ଗାନିଜ୍/ଲୁହାପଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଆବେଦନ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତା ଗଣପତରାୟ ଜୈନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ ଜଗଦୀଶ ମିଶ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ 3.2.1976 ମସିହାରେ ମେସର୍ସ ଫେରୋ ଆଲୟସ୍ କର୍ପୋରେସନ୍ ଦ୍ୱାରା ଏକ ତୃତୀୟ ଆବେଦନ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ଖଣି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସୁପାରିଶ କରିଥିଲା ଯେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯିବା ଉଚିତ କାରଣ ଏକ ସରକାରୀ ଶିଳ୍ପ ଉଦ୍ୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ମାଙ୍ଗାନିଜକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ   ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ କରିନଥିଲେ।

ଖଣି ଚୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ନିୟମ 24, ଯାହା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ ବଳବତ୍ତର ରହିଛି, ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

"24. ଖଣି ଲିଜ୍ ପାଇଁ ଆବେଦନର ନିଷ୍ପାଦନ:

(1) ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରାପ୍ତିର ତାରିଖ ଠାରୁ ବାର ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କରାଯିବ।

(2) x x x x x

(3) ଯଦି କୌଣସି ଆବେଦନ, ଉପନିୟମ (1) ରେ ପ୍ରସ୍ଥାବିତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ ନହୁଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆବେଦନ ତଥା ଉପରୋକ୍ତ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଆବେଦନକୁ 12 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ନିୟମ 24 କାରଣରୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ବିବେଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତିବାଦୀ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ନିୟମ 54 ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960ର ନିୟମ 54ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି:

> "54 (1): ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି............ ଏହି ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ଏହି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି, ତାଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଯୋଗାଯୋଗ ହେବାର ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ, ... ଆଦେଶର ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ..............
>
> *ବ୍ୟାଖ୍ୟା: ଏହି* ନିୟମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଯଦି କୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ନିୟମର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁଦାନ କିମ୍ବା ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସେହି ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ତାରିଖରେ ଏପରି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତି ଅନୁଦାନ କିମ୍ବା ନବୀକରଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଏକ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

(ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମତକୁ ରେଖାଙ୍କିତ କରି)

ତେଣୁ, ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ ତାରିଖ ଠାରୁ 12 ମାସର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ନିୟମ 24 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ନିୟମ 54ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କାରଣରୁ, ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏହି ବିବେଚିତ ଆଦେଶ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଯୋଗ୍ୟ । ତଦନୁସାରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ତାଙ୍କ 28.3.1977 ମସିହାର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବିବେଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ତାରିଖ ଠାରୁ 100 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ ଉପରେ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ 100 ଦିନର ଏହି ଅବଧି 5.7.1977ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କୌଣସି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାରିତ କରିନଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତା, ଏହା ପରେ, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଆଧାରରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର 28.3.1977 ମସିହାର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ 100 ଦିନର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରାଯାଇନଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବାକୁ ଉଚିତ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଜାରି କରିବା ପରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର 10.3.78ମସିହାରେ ଏହି ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଉପରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାର ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମ ବଲଦାରେ 60.70 ହେକ୍ଟର ଜମି ପାଇଁ ଲୁହାପଥର/ମାଙ୍ଗାନିଜ୍ ପାଇଁ ଏକ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଆଦେଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଏହି ଆଦେଶକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 717/1979 ମାଧ୍ୟମରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, ଯେହେତୁ ପ୍ରାକ୍ତନ ଏକ ଉଚ୍ଚତର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଆସିଛି ।

ଏହି ସମୟରେ, ମେସର୍ସ ସିରାଜୁଦ୍ଦିନ୍ ଆଣ୍ଡ କୋ. ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ 5.7.1997ମସିହାର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଲୁହାପଥର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାକୁ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 7894/1979 (W) ଭାବରେ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା ।କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 20.8.1979 ମସିହାରେ ଏହାର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ତଦନୁସାରେ, ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମେସର୍ସ ସିରାଜୁଦ୍ଦିନ ଆଣ୍ଡ କୋ. ଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଅଛି, ଯେଉଁମାନେ ଉକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମକୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି ଯେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଏବେବି ବଳବତ୍ତର ରହିଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଏହାର ନୀତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆବେଦନକାରୀ ଗୋଟିଏ ଜମିରେ ବିଭିନ୍ନ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଆମକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ 10.5.78 ମସିହାର ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ସକ୍ଷମ ଏବଂ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲା କହି ଖାରଜ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ କି |

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପ୍ରଥମତଃ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଅଧୀନସ୍ଥ ଏକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ନୁହଁନ୍ତି, ଯାହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଉଚ୍ଚତର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆଦେଶ ମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେବେ । ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଖଣି ଏବଂ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥର ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ସପକ୍ଷରେ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ପତ୍ର ଜାରି କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଆମକୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତା ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଜାରି କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ କି । ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960ର ନିୟମ 54ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯଦି ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଆଦେଶ ପାଇଁ କୌଣସି ଆବେଦନ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ନିୟମ 24ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧିରେ ସମାଧାନ ନହୁଏ, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ତାରିଖରେ ଅନୁଦାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଆଦେଶ ଦେଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଏହି ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯଦି କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ

ନହୁଏ, ତେବେ ଖଣି ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପାଇଁ ଆବେଦନ ତାରିଖ ଠାରୁ 12 ମାସ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । କାରଣ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ବିବେଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଆଦେଶର ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ।

ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିବାର ଏହି କ୍ଷମତା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ 100 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏହି ଅବଧି ନିୟମ 54ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅଧୀନରେ ନାହିଁ । ଏହି ଅବଧି ଖଣି ରିହାତି ନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେବଳ ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିନାହାନ୍ତି । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କୌଣସି ବିବେଚିତ ଆଦେଶ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରୁ ଖଣିଜ ରିହାତି ନିୟମ, 1960 ର ନିୟମ 54 ଅନୁଯାୟୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର ହେବ । ନିୟମ 54ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ନାହିଁ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ବିଫଳତା ନିୟମ 54 ର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ, ଗ୍ରହଣ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିବେଚନା କରାଯିବା ବା ଅନ୍ୟଥା ନୂତନ ଆଦେଶ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ପୁନରୀକ୍ଷଣରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ | ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ପୀଡ଼ିତ ପକ୍ଷ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକାର ପାଇପାରିବେ । କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଖଣି ରିହାତି ନିୟମରେ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ମେଟାଲ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଫେରୋ ଆଲୟସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କେତେକ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା। [1992] Supp. ଏସିସି 91 at 125 । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32ରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ବୈଧାନିକ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନହୁଏ, ତେବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅସହାୟ ହେବେ ଏବଂ ପୀଡ଼ିତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ । ଏହା ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଅଧିକାରହିନ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ଏହାର ପୂର୍ବ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ବିଳମ୍ବ ଉପରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହାର ପରିଣାମ ଏକ "ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ଏବଂ ପ୍ରଭାବହୀନ ପ୍ରକ୍ରିୟା" ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ଅଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର, ପ୍ରଥମେ ମଧ୍ୟ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଆବେଦନକୁ କାହିଁକି ସମାଧାନ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତାଙ୍କୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି ତାହା ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ବିଫଳ ହେଉଛୁ । ଯଦି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ, ତେବେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେନ୍ଦ୍ର

ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ସଂଶୋଧନ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନକରନ୍ତି ତେବେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କୁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରେ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଧରମ ଚାନ୍ଦ ଜୈନ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ, [1976] 4 ଏସ. ସି. ସି. 427 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନିଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରତି ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତରଦାତା ମଧ୍ୟ ଆମର *ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହାର ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା* ପ୍ରୟୋଗ କରି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିରନ୍ତର ନିଷ୍କ୍ରିୟତା କାରଣରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସିମେଣ୍ଟ କାରଖାନା ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଏହି ନୀତିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜମିକୁ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଏହି ଆଦେଶକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶେଷ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଦାଖଲ ପାଇଁ ନେଇଗଲା | କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଏହି ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଶେଷ ଆଦେଶକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ।କୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଥରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ, ଏହା ପରେ ଏହାର ପୂର୍ବ ଆଦେଶକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବାଧ୍ୟ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କ୍ଷମତା କିମ୍ବା ଅଧିକାରିତାର ପ୍ରଶ୍ନ କୌଣସି ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉନାହିଁ । ଏହି ରାୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିଗକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିନାହିଁ । ନିୟମ 54ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିଲେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଥରେ ପୁନାରୀକ୍ଷଣରେ ଏକ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପରେ, ନିୟମ 54 ସହିତ ପଠାଯାଇଥିବା ନିୟମ 24 ଅନୁଯାୟୀ ସମାନ ବିବେଚିତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ସମ୍ପର୍କରେ ପୁନର୍ବାର ସମାନ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କୌଣସି ଆଦେଶ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏହା ନିୟମ 54 ର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ବ୍ୟତିରେକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଗଷ୍ଟ, 1979 ମସିହାରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଅଛି, ଏହା ପୁନାରୀକ୍ଷଣରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ | ନିଃସନ୍ଦେହରେ, ଯେଉଁ 100 ଦିନର ଅବଧିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ସମୟରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏପରି କୌଣସି ଆଦେଶ ନଥିଲା । କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ କିଛି ସମୟ ପରେ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା । ତଥାପି, କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବାତିଲ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଦେଶ

ପାଳନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାର ଏକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ 15 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ଯେ 1979ମସିହାରେ ବିଚାରାଧୀନ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 7894/1979 (ଡବ୍ଲୁ) ର ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ, ଯଦି ଏହା ପୂର୍ବରୁ ସମାଧାନ ହୋଇନାହିଁ । ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାର *ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶକୁ* ବାତିଲ କରି କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ଘଟଣାରେ, ଲୋକହିତରେ ଏହା ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡିପାରେ ଯେ , 15 ବର୍ଷର ଅବସାନ ପରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ 17 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି ଅନୁମତି ପତ୍ର ଆଦେଶ, ଏପରିକି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଦେଶ ଆଇନରେ ବୈଧ ବୋଲି ଧରିନେବା ସ୍ୱରୂପେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ | ତେବେ, ଆମର ପୂର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ *ରଖି ଆମେ* ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଭିତରକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରାଗଲା, ଏବଂ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ବବାଦକୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବା ନାହିଁ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ.   ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ | ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ |"

TRANSLATED BY:
Shri Jatadhari Sethi
Translator, High Court of Orissa, Cuttack.